

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอินเดียโบราณกับสุวรรณภูมิสมัยทวารวดี: ศึกษาผ่านลูกปัดอินเดียในแหล่งโบราณคดีภาคกลางและภาคใต้ในประเทศไทย
ผู้เขียน	นางสาวนริชวีดี เจศิย์ถา
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภูมิภาคศึกษา)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.เสกสิน ศรีวัฒนานุกุลกิจ

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มุ่งเน้นทำความเข้าใจว่าลูกปัดสมัยทวารวดีที่พบในแหล่งโบราณคดีเขตภาคกลางและภาคใต้ของประเทศไทยสามารถอธิบายรูปแบบของความสัมพันธ์ด้านการค้าและศาสนาที่เกิดขึ้นระหว่างอินเดียโบราณกับพื้นที่ดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1. เพื่อทราบถึงรูปแบบของความสัมพันธ์ในด้านการค้าและศาสนาระหว่างชุมชนในอินเดียโบราณกับชุมชนทวารวดีในดินแดนไทย 2. เพื่อทราบผลของความสัมพันธ์ในด้านการค้าและศาสนา ระหว่างชุมชนในอินเดียโบราณกับชุมชนทวารวดีที่เข้ามามีอิทธิพลในดินแดนไทย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประกอบด้วยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารหลักฐาน โบราณคดี การศึกษาจากเอกสาร และการสำรวจแหล่งโบราณคดีทวารวดี โดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีทางโบราณคดีในการวิเคราะห์และอธิบายประกอบด้วยทฤษฎีประวัติศาสตร์วัฒนธรรม (Culture History) และทฤษฎีโบราณคดีเชิงหน้าที่นิยม (Functionalism) รวมทั้งใช้แนวคิดทฤษฎีในการช่วยอธิบายความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมด้วยแนวคิดการตีวัฒนธรรมและแนวคิดผสมผสานทางวัฒนธรรม

ผลการศึกษาพบว่า การติดต่อความสัมพันธ์ระหว่างอินเดียโบราณกับสุวรรณภูมิอาศัยเส้นทางค้าทางทะเลเป็นสำคัญ ทำให้ชุมชนโบราณที่อยู่ใกล้ชายฝั่งทะเลในดินแดนสุวรรณภูมิเป็นสถานีการค้า หรือจุดตัดทางการค้าระหว่างกลุ่มประเทศตะวันตก ประเทศตะวันออกกลาง เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการเข้ามาของพ่อค้าอินเดียในช่วงพุทธศตวรรษที่ 11-16 ได้ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ทางด้านการค้าและศาสนาที่สำคัญอย่างประการคือ 1. รูปแบบการค้ากับดินแดนสุวรรณภูมิสมัยทวาร

วดี โดยเฉพาะสินค้าประเภทลูกปัดหินคาร์เนเลียนและลูกปัดแก้วที่พบในแหล่งโบราณทวารวดีภาคกลางและภาคใต้ของประเทศไทย เป็นลูกปัดกลมสินค้าที่ยืนยันถึงการค้าระหว่างภูมิภาค ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการแพร่กระจายวัฒนธรรมและการผสมผสานทางวัฒนธรรมที่ทำให้มีการค้าลูกปัดอย่างกว้างขวางในวัฒนธรรมทวารวดี 2. การเข้ามาของลูกปัดกลมสินค้าจากอินเดียสามารถอธิบายรูปแบบความสัมพันธ์ด้านศาสนา กล่าวคือ พ่อค้าอินเดียเดินทางมาค้าขายต่างมีความเชื่อทางศาสนาเดิมและเมื่อมาค้าขายยังเมืองท่าและก่อตั้งชุมชนพ่อค้า จึงได้มีพระสงฆ์ในพุทธศาสนาเดินทางร่วมกับขบวนการค้าจึงได้เกิดการเผยแพร่ศาสนาในวัฒนธรรมทวารวดี

ในด้านการค้าเกิดผลการผสมผสานทางวัฒนธรรมที่สำคัญสองประการ คือ ระบบการผลิตคนท้องถิ่นได้ริเริ่มการผลิตลูกปัดขึ้นเองในแหล่งโบราณคดีในเขตภาคใต้ อย่างเช่นควนลูกปัด และมีการพัฒนากรรมวิธีการผลิตขึ้นโดยการรับเทคโนโลยีและวัตถุดิบบางส่วนจากอินเดียและดินแดนใกล้เคียง นอกจากนี้ ลูกปัดที่ผลิตขึ้นที่ควนลูกปัดยังได้แพร่กระจายออกเป็นสินค้าที่ได้รับความนิยมในท้องถิ่นของชุมชนวัฒนธรรมทวารวดีในเขตภาคกลางและภาคใต้ของไทย ในด้านผลความสัมพันธ์ทางศาสนา พบว่าประชากรทวารวดีได้รับคติความเชื่อทางพุทธศาสนาจากศูนย์กลางพุทธศาสนาทั้งนิกายเถรวาทและมหายานที่เจริญรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศอินเดียเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อของชาวพื้นเมือง และหล่อหลอมกันจนเป็นรูปแบบพุทธศาสนาเฉพาะของวัฒนธรรมทวารวดี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title Relationship Between Ancient India and Suvarnabhumi in Dvaravati Period : A Case Study of Indian Beads in Archaeological Site in Southern and Central Region of Thailand

Author Ms.Nitwadee Jedeetha

Degree Master of Arts (Regional Studies)

Advisor Assoc. Prof. Seksin Sriwattananukulki

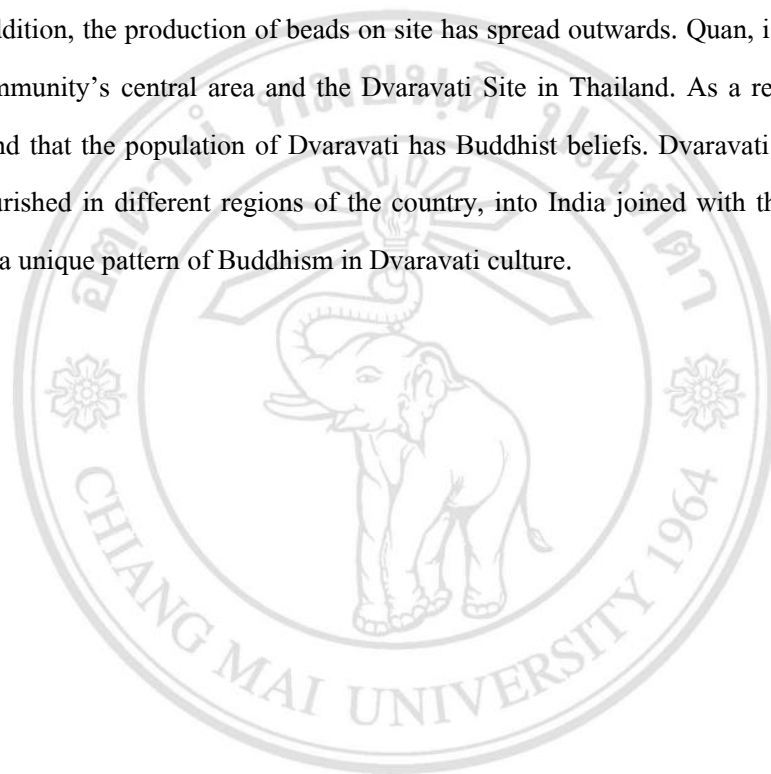
ABSTRACT

The aim of this thesis is to study the relationship between the Beads of Dvaravati found in the archeological site of Central and Southern Thailand, and the the pattern of trade and religion between ancient India and the territory of Dvaravati. 1. The objective of this study is determine the relationship of the commercial and religious communities in the traditional Indian community of Dvaravadi Archeological Site. 2. To study the result of the relationship of trade and religion between the ancient Indian community and the territory of Dvaravati. The methodology is qualitative research consiting of gathering imformation from archaeological evidences. The explanation and analysis is based on archaeological theory, cultural history, and Functionalism in Archaeological theory.

The study found that the relationship between ancient Indian contract with living marine trade routes to Suvarnabhumi is important. They create an ancient community near the coast of Suwannaphumi. It create as a trade station between the west, and middle east countries and India. Especially important is the trade with India during the 11-16 th centuries. It caused the religious and commercial phenomenon that is : 1. A model of the traditional trade between India and Suwannaphumi. Especially impactful are the beads found in ancient Dvaravati an archeological site of central and southern Thailand. The beads are an item that confirms the trade between regions which illustrates the spread of culture and cultural mix that influenced the trade extensively in Dvaravati culture. 2. The beaded items from India can describe relationships patterns, religion. That is illustrated

by merchants arriving with foreign trade from India and while traveling to trading ports, established a community of merchants who were Buddhist monks. Therefore a religious movement occurred and spread in Dvaravati culture.

The field of trade is an effective way to blend two important points of culture. Now, local people have started to produce the bead in the archaeological site in the South. Quan, is a process to produce more with the use of technology while using some raw materials from India and neighboring territories. In addition, the production of beads on site has spread outwards. Quan, is a popular item in the local community's central area and the Dvaravati Site in Thailand. As a result, a religious association found that the population of Dvaravati has Buddhist beliefs. Dvaravati and Mahayana, which both flourished in different regions of the country, into India joined with the beliefs of the natives, crafted a unique pattern of Buddhism in Dvaravati culture.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved